

ת"ד 4242/09 - מדינת ישראל נגד שקד קקון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 15-09-4242 מדינת ישראל נ' קקון
תיק חיזוני: 448068

בפני כבוד השופט בכירה אטלייא וشكון
מאשימה מדינת ישראל
נגד שקד קקון
נאשמים

גזר דין - נימוקים להלן נימוקי גזר הדין:

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בגין גרים תאונת דרכים עת נהג ברכב פרטי בכביש 4311, למערב.

בסמוך לק"מ 5 בעקבות ימינה, סטה לשמאלי, לנטייב הנהיגה הנגדי, ופגע ברכב יונדי.

כתוצאה מן התאונה נגרמו חבלות קשות לנוגת הרכב אשר נסע מנגד ולשתי נוסעות נוספות שהיו ברכבו. בלבדון כתב האישום:

"כתוצאה מהאמור לעיל נחבלה הנהוגת המעוורב חבלות של ממש בגופה בדמות שבר עם ריסוק בקרסול ימין, בעטיו בוצע לנוגת המעוורבת ניתוח לקיבוע וسد גבס.

כתוצאה מהאמור לעיל נחבלה נסעת ברכב המעוורב, ח' א', חבלות של ממש בדמות קרע בכבד בדרגה 3, שבים בצלעות 11-10, 9 מימין ושברים ללא תזוזה בחוליות 1,2,3 שבר בשתי שיניה העליונות-מרכזיות.

כתוצאה מהאמור לעיל, נגרמו חבלות של ממש לנוגעת ברכב המעוורב, א' ר', בדמות קרע בכבד 3-22, שברים בצלעות 8,9,10, 5,6,7,8 מימין, שבר בחוליה, L2, שבר באמה יד שמאל, שהצריך גבס, שבר רדיוס ביד שמאל".

יודגש כי ההליכים בתיק זה התמשכו עד מאי. תחילת ניתנו דוחות להסדרת "צוג משפטי", ובהמשך, בחר הנאשם להחליף סנגור. ביום 5.12.16 הודה באשמו והצדדים המשיכו במגעים ביניהם במטרה לנסوت ולהגיע להסכמה עונשית. כמו כן, נשלח לקבלת תסجيل שירות המבחן. אף התביעה "תרמה" חלקה להתmeshכות ההליכים באשר התבקשה דוחיה לשםען

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - ai © verdicts.co.il

דברי הנפגעות. בהמ"ש נעתר לבקשת זו, אך בסופו של יום ומטעים שלא הוברו די צורכם, החליטו הנפגעות שלא להתייצב בביבה מ"ש ובחרו להציג עמדת בכתב. הונח בפני מכתבן של נ' א', ר' א' וח' א'. שלוש אחותות שהן נפגעות העבריה. מדובר במכتب קורע לב, המספר על חומרת הפגיעה ועל הסבל הרב שהוא מנת חלקן של הנפגעות- עד היום!

עפ"י המסמך, שלושת הנפגעות (שהן אחותות) אובייחנו בסובלות מפוסט טראומה (PTSD) ומטופלות רפואיית ופסיכולוגית.

עפ"י האמור במכتب - לר' א' ולח' א' אובייחנו קרעם בכבד אשר הביאו לאישפוז לטיפול נמרץ, ובלשון:

"השות בטיפול נמרץ והפגיעה הרוב מערכתי העמידו את שתיהן בסכנות חיים וגרמה לששותנו חרדות לגבי אובדן אפשרי שלהן. זמן האשפוז הכלול במחלקות השונות בבית החולים היה כשבועיים כאשר בשלב זה ששותנו לא יכולנו לקום מהמיטה. ח' ור' היו צריכים לשים מחוץ לפגיעה בחוליות הגב... רק ביום האשפוז האחרון נעשה ניסיון לקיימה והתהallocות ליד מיטת בית החולים".

נ' לא יכולת גם כן לקום מהמיטה בגל שהקרסול שלה התרסק...". הכותבת ממשיכה ומתארת האפקט הטרואומטי של הפגיעה והאשפוז וכן מתארת המעבר לאשפוז שיקומי. הצורך בעזרת הזולת לשם קימה מן המיטה ולבישת מחוץ, הצורך בעזרה לבוש ורחצה.

במכتب ניתן דגש על מצבן הנפשי הקשה והחשש מכל מגע פיזי נוסף עם אנשים אחרים במסדרונות בית החולים השיקומי כגורם סיכון פוטנציאלי לפגיעה גופנית נוספת.

עפ"י האמור, ח' א' ור' א', שהיו בשיקום בבית רעות כחודשים ואילו נ' א' שהתה ארבעה חודשים.

לגביו נ' א', שהינה אם לילדות, מתוארת ההשפעה הקשה של הניתוק מבנותיה וה צורך לשוכר מטפלת, כאשר שתא אחיזותה שוחררו לביתן והיו נזקקות לטפל בפצעותיה שלהן.

המכتب מספר על קשיים נפשיים רבים אשר מחייבים צנעת הפרט לא אפרtan, ומספר כי לבד טיפול פסיכולוגי, נזקקו לטיפול רפואי.

ע"פ האמור במכتب- נכוון בזמן כתיבתו- קיים קושי תפקודי בשל חרודות, קושי בהיליכה במקומות הומי אדם, מקומות חדשים, נסיעה ברכב, ח齊ית כבישים ועוד.

מתוארת פגעה בתפקידים קוגניטיביים, חברותיים וכל זה מצד הגבלות פיזיות וכאבים, פגעות תעסוקתית ואחרות. לסיכום נכתב:

"כיוון שההתאונה פגעה בשלושתנו, הפגיעה הייתה קשה יותר, זאת בשל שלא יכולנו לטפל אחת בשניה ולתמן את בשניה. لكن על הטיפול בשלושתנו נפל על האחות הקטנה- החילת- שלא הייתה נוכחota בתאונה. היא הייתה קרובות המשפחחה היחידה שיכלה לטפל בנו וכן שוחררה בחופשה מיוחדת מהצבא ונאלצה הן לטפל בכל מטלות הבית, בנושאים הכספיים והבירוקרטיים, באביה של נ' בן ה- 94 וסבא הבנות והן בנו כאשר תפקודם היה מוגבל. עול כבד אשר השאיר צלקת נשנית קשה אצל ילדה בת 20. כמו גם פגע בדינמיקה המשפחה המשפחתיות והקשה על תהליך השיקום".

בסוגיות העונש הראו ש לדעתן , אמור להיות מוטל על הנאשם, כתובות הנפגעות כי מבקשות "שביהם" ש ישקוול ההשלכות של הפגיעה לא רק לטווח קצר, אלא גם לטווח ארוך והפגיעה העתידיות שנגרמו בעקבות התנהגות הנאשם".

קביעת המתחם העונשי

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ראשית, יש לקבוע מתחם ענישה הולם לעבירה בנסיבותיה, כאשר העיקרון המנחה הינו עיקרון הહילה. במקרים אחרים - יש לבטא יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו למידת אשמו של הנאשם ובין מידת העונש ורכיבו - אשר יוטלו על הנאשם.

הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירה הינו שמירת שלום הציבור, שלמות גופו של האדם וחיו. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה כרך הרשלנות.

קביעת רף הרשלנות

כמתואר בכתב האישום, הנאשם נסע בעקבומה ימינה וסטה עם רכבו שמאלה לנטייב הנגדי. כפי המתואר בכתב האישום - התאונה על כל שלביה התרחשה בנטייב הנגדי. כפי הוראות החוק בוגין הודה הנאשם באשמו - עבר עבירה של סטייה מקו הנסיעה - בנגדו לתקנה 41 לת"ת וכן נג הנג בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

בנסיבות המתוירות לעיל - אין מנוס מן המסקנה כי מדובר ברף רשלנות גבוהה מאוד.

בסוגיה זו מצאתי לעיר כי הנאשם הביא בפני עדותו של בעל הרכב אשר לדבריו: "הרכב היה שלי, ע"ש אמי".

על פניו, העד, איננו חף מאינטראס בבואו להיעיד בפני לטובת חברו. מכל מקום, העד שהוא עיוור (לדבריו מגיל 3.5 שנים) מתאר כי "הנעה הייתה רגילה, ... שמענו מוסיקה כרגיל, כשהתקרבנו לפניה, הרגשנו שאנו מاطים. הרגשתי תחושה של החלקה. היה בום בצד שלי כבר בדלת בפרונט. שאלתי את שקד מה קרה אפילו לא ענה לי היה בשוק. זה הייתה תחושה של החלקה ולא איבוד שליטה. לא יודע על כמה הינו. יכול להגיד לך כמה זה יהיה מוסמך..."

ニיכר היה בכך, כי עדותו מגמתית וכי רצונו להביא להקללה מקסימאלית בעונשו של הנאשם.

העד מאשר כי מעולם לא חוווה תאונת דרכים אחרת. מכאן שאתה דבריו לא ניתן לפרש כתהושה המבוססת על ניסיון, אלא כאמור יזומה וחסרת כל בסיס-לבד מمسئלתה הפחתת אחריות הנאשם לתאונה. לא ברור כיצד סבור שניתן תהוותית להבדיל בין אובדן שליטה להחלקה. יודגש כי התובעת, נהגה באצלות, בכר שמנעה מלתקשות

על העד אלא שההתמיהות העולות "معدותנו" הין אינה רנטנית. יתרה מזאת, עפ"י ההחלטה טענת החלקה איננה יכולה להישמע, שהרי על הנגה לשכנע כי נקט בצדדים למניעת ההחלקה ומайдן, לא השמעה בפני ולו בלבד טעונה בדבר מציאות שמן על הכביש או כל חומר אחר שעשו היה לגרום להחלקה. אף מקום שיש ע"ג כביש, חומר הגורם להחלקה - על נגה חובה להתאים אופן ומהירות נהיגתו - לתנאי הדרך.

מדובר בחbro של הנאשם, מר אביב בר-למדתי, כי אף לאחר התאונה, לא היהUPI הנאשם כל הסבר מניח את הדעת בדבר נסיבות סטייתו לנטייב הנגדי.

סוף דבר -

כמפורט לעיל, הריני קובעת כי מדובר ברף רשלנות גבוהה.

מכאן ואילך, יש לקבוע המתחם העוני לאור נסיבות אלו של קרות התאונה (התרחשת בשעה 16:30 אח"צ). הריני קובעת כי מדובר במידת פגיעה גבוהה בערך המוגן.

עמדת ההחלטה:

עניןינו דומה לתאונה אשר נדונה בעפ"ת מחוזי ת"א 17-06-8596 יוסף כהן צדק נ' מדינת ישראל.

אף שם מדובר בנאשם אשר סטה עם רכבו לנטייב הנגדי ופגע ברכוב אופניו אשר נותר משותק - מדובר היה בנאשם נורומטיבי ללא כל עבר תעבורתי. אושר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל ו- 5 שנות פסילה.

התביעה הפנתה לרע"פ 14/1583 שמיר נ' מדינת ישראל. עניין זה קרובה לנושא הנדון בפני באשר אף בעניין ההוא, התרחשה התאונה בנטייב הנגדי.

הנאשם שמיר פנה פנויות פרסה תוך שנוגג משמאלי אליו הפרדה רצוף. תוכאות התאונה היו חבלות "רגילות", ל- 2 נסעים ואילו לנוסע השלישי, נגרמה "חבלה של ממש" קשה, חבלת ראש ושבר בגן.

כבד ביהם"ש העlion אישר למעשה את גזר דיןו של ביהם"ש לתעבורה, אשר גזר על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, 7 שנות פסילה מיום שחרורו וכן מאסר מוותנה. גזר הדין זה חשוב וישים לעניןינו הן בשל נסיבות התאונה ותוכאותיה והן בשל הדיון בהשפעת מצב נפשי כפי חוו"ד פסיכיאטרי - על העונש הראו. לאספקט זה, אשוב ואתychס בהמשך.

עוד מצאתי להזכיר כי בעניין שמיר הנ"ל, ניתן משקל לigenous למצבו הקשה של הנאשם עצמו. לכך שמדובר באדם נשוי, אב ל- 2 קטינים, האחד בן 3 שנים והשני בן שנה וחצי ! הנאשם היה מוכר על ידי ביטוח לאומי כנכחה, ואף התקיים מקצועית נוכחות ועובדות חשמל. נסיבותיו האישיות של הנאשם הניצבת בפני-שונות בתכלית.

לענין השפעת התוצאה של פציעה קשה על העונשה יש לאזכיר עניינו של קרני. רע"פ 12/2564 קרני נ' מדינת ישראל מדובר בנאשם, נהג אוטובוס מקטוציאי, בעל ותק נהיגה רב של למעלה מ- 25 שנה. לחובתו נרשמו במרוצת כל שנות

נהיגתו 5 הרשעות (קולן, להוציא אחת, מסווג ברירות קנס - קרי, עבירות קלות). הנאשם גרם לתאונת דרכים עת לא צית לRamzor אדום תוכאה התאונה הייתה פצעה קשה למעורבת ולבתת הקטינה אולם, המדבר בתוצאות "קלות" ממשמעותית מהפצעה הנדונה בפני.

בימה"ש לתעבורה סבר כי העונש הראוי הינו עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ושנתיים פסילה (בין שאר העונשים).

בע"ת 11-11-23981 כב' בית המשפט המחוזי, הפרק החלטת בימה"ש קמא וקבע כי על הנאשם לרשות עונש של 6 חודשים מאסר בין כתלי בית הסוהר !

כב' בית המשפט העליון מצא לנכון לקצר תקופת המאסר ל- 3 חודשים לפחות הקביעה כי המדבר במאסר ממש ולא במאסר שירותה בדרך של עבודות שירות. תקופת הפסילה הוגדלה ל-40 חודשים ומניינם מיום שחררו! (אשר העונשים נותרו בעינם). יש לשוב ולהציג כי המדבר בנהג מקצועני אשר עברו התעבורתי ראוי לציון.

בעניין פצעות קשות, יש להפנות לרע"פ 3616/13 רמו ר' נ' מדינת ישראל

בו אישר כב' בימה"ש העליון עונש של 8 חודשים מאסר, פסילה למשך 5 שנים כאשר תוכאת התאונה אינה 75% אחוזה נכotta לאחד משני הנפגעים. יש להציג כי רמו הוגדר כ"בגיר צעיר" ולמרות העובדה שקטgorיה זו זוכה להקלת עונשת מלחמת היהת "בתפר" שבין נערות לבגרות, נשלח למאסר מאחריו סורג ובריח ! (העבירה שיוכסה לו היהת פגעה בהולכי רגל ע"י מעבר חצייה).

עפ"ת מחוזי ת"א 17-06-8596 יוסף כהן צדק נ' מדינת ישראל הנאשם סטה עם רכבו לנטייב הנגדי ופגע ברכוב אופנאי אשר נותר משותק. הנאשם נורטטיבי ללא עבר תעבורתי !!! אושר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל ו- 5 שנות פסילה.

פסקה אליה הופנית על ידי הסגנו:

בעניין 11-09-3679 מדינת ישראל נ' טרטリアן - תאונה הדומה מאד בנסיבותיה לתאונה הנדונה בפני, אשר אף בעניין טרטリアן נדון נהג אשר סטה שמאליה, עבר לנטייב הנגדי והתנגש בשלושה כלי רכב שננסעו בנטייב הנגדי.

שם נגזר על הנאשם עונש של 11 חודשים פסילה בនוסף ל- 45 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי, 150 שעות של"צ וצו מבחן הכלול השתתפות הנאשם בתוכנית טיפולית.

בחנתי מלא גזר דין של בימה"ש לתעבורה והגעתו למסקנה כי יש לאבחן אותו מהאורע הנדון בפני.

כב' השופט סbag, ס"ג, נתן משקל משמעותי שה הנאשם עצמו נפגע וכן לכך שגרם אף לפצעתה של בת זוגו אשר אושפזה בטיפול נמרץ כשבועיים. פצעתה, הייתה עברו הנאשם ענישה של ממש.

עוד יש לאבחן ולהציג כי לנאים היה ותק נהייה של כ- 18 שנה ולחובתו 2 ברירות משפט בלבד. מדובר בעבר

תעבורי המאפשר קביעה כי התאונת הינה חריג לניגתו השגרתית התקינה.

בעניינו לא אוכל להגיע למסקנה זו באשר ותק ניגתו הנאשם קצר. במרוצת כש שנות ניגתו לחובתו 5 הרשות קודמות.

המשיך הסגנור והפנה ל- ת.ד. 2725-04-14 - מדינת ישראל נ' חימוב בו נדון עניינו של ניג מוניות אשר סטה מנתיב ניגתו ימינה נפגע בגין כטזאה מכך נחבלה נסעת ברכבו אשר לה נגרם קרע בטחול שהצריך הסרתנו. - תאונה עצמית.

biham"sh לתעבורה גזר עונש של 7 חודשים פסילה על תנאי וקנס כספי.

מצאת לבחן עניינו של חימוב בעיקר משום שם נקבע כי לנפגעת רשלנות תורמת באשר לא חירה חגורת בטיחות למראות שבמנוחת שלו זזה המחייבים אותה לעשות כן.

עוד הפניתי ל- 13-08-116 מדינת ישראל נ' אליו מוטולה בו נדון עניינו של ניג אשר לא נתן זכות קידימה לרוכב אופנוע.

biham"sh לתעבורה גזר על הנאשם 3 חודשים מאסר, לRICTO בדרך של עבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, קנס ופסילה למשך 11 חודשים.

יש לבחן עניין מוטולה הנ"ל בשל העובדה כי biham"sh קבע עובדה לפיה לנאשם הייתה הגבלה בשدة הראייה לيمין.

עוד יש להזכיר כי לחומרת הפגיעה העובדה תרמה שהנפגע רכב ע"ג אופנוע ולפיכך גופו לא "נהנה" מהגנת שילדת הרכב. תוכאת התאונת שברים רבים וכן כריתת רגל ימין מעל הברך. עוד יש לציין כי הנפגע עצמו פנה לbiham"sh והצהיר כי אין בלבו כל צער על הנאשם, כמו כן ניתן משקל לכך ששאר כלי הרכב אפשרו לנאשם חציית הצומת. כנימוק לקולא כב' biham"sh התחשב בכך שמדובר בניג אשר רישון ניגתו משמש מקור פרנסתו, רב סרן במילואים התורם להקהילה.

טייעוני הצדדים לעונש:

התביעה, עתירה לגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל בגין סורג ובריח, מאסר על תנאי ממושך ומרתייע, פסילה בפועל ארוכה בת שנים פסילה על תנאי וקנס.

הסגנור טען כי מתחם הענישה מתייחס בענישה של עבודות של"צ עד מאסר "שמוריצה בדרך של עבודות שירות, ובנוסף פסילה לתקופה שנעה בין 6 חודשים ועד שנים".

עמ' 9 לפרטוקול מיום 15.6.17

בטיעוני מבקשי הסגנור לגזר עונש כפי המלצת שירות המבחן.

לאחר בחינת מכלול טיעוני הצדדים, הրיני קובעת כי המתחם העונשי נע בין מאסר מותנה , לבין מאסר 6 חודשים שהינו בר המرة בעבודות שירות.

כפי קביעת ביהם"ש המחויזי מרכז, מפני כב' השופט אברהם יעקב - גבולו התיכון של המתחם העונשי בסוגיית הפסילה מתחיל ב- 3 חודשים פסילת חובה. לפיכך הריני קובעת מתחם פסילה בין 3 חודשים - ל 5 חודשים.

אשר למקומו של הנאשם במתחם העונשה:

בפני הונח תסוקיר שירות מב奸. לא אוכל לקבוע כי מדובר בתסוקיר חיובי. בין השאר, התסוקיר התייחס לכך שהנ帀טם התקשה להתייחס בביבורתיות לדפוסי התנהגותו כפי שמשתקף מהגילון התעבורתי. עפ"י האמור בתסוקיר, הנאשם סובר שהוא עצמו נהג זהירות! עוד נקבע כי מרוכז בצריכיו ובמחירים האישיים עימם מתמודד.

יש להזכיר כי קביעה זו של שירות המבחן לפיה הנאשם אינו מסוגל להכיר בכך שניהיגתו שגוייה, באירוע זה ובהרשעותיו הקודמות - מקבלת נופך מיוחד של חומרה, על רקע תיאורה של תאונה קודמת עת נהג הנאשם ע"ג טרקטוריון ונפצע פצעיה ממשית. צלעותיו נשברו, נגרם לו קרע בכבד וקיבל מכחה בראשו. תאונה זו גרמה לכך ששזהה בחופשת מחלה ממושכת של שנה וחצי! בנסיבות אלו, יש להתפלא על כי הנאשם לא הפיק לך ולא שיפר נהיגתו.

זאת ועוד - עפ"י דבריו שוחרר מן הצבא מספר חודשים לאחר יותר על רקע אי התאמנה.

לשאלת השלמת השירות הצבאי - או אי השלמתו - אדרש בהמשך בהתייחסות לארבע הפעמים בהם התייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות.

לענינו יש לסכם כי אין אפשרות להגדיר את התסוקיר "סתוקיר חיובי". למעשה, קיימת בו סתרה פנימית באשר המלצה השירות המבחן לגוזר על הנאשם עונשה קונקרטית, חינוכית שיקומית, אינה עולה בקנה אחד עם הממצאים שתוארו לעיל.

שירות המבחן ממליץ לגוזר עונש של של"צ משמעותי, 450 שעות, צו מבחן למשך שנה המועד לטיפול קבוצתי ופיקוח כספי לנפגעות.

رسلנות תורמת

הריני קובעת כי באירוע הנדון בפניי אין רשלנות תורמת כלשהיא מצד המעורבת, אשר נסעה בנתיבתה ומצאה את עצמה נחסמת ע"י הרכב הנאשם אשר פלש לנטייה. מימינה מעקה הבטיחות ולמעשה לא נותר בידי כל אמצעי למנוע התאונה או להקטין הנזק.

শיקולים להקלה

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או
© verdicts.co.il

הודהת הנאשם באשמה, חסכה הטרחת המעורבות לבייהם"ש וחסכה להן את שחזור הטראותה. אף חסכה זמנה של הצדדים וזמן שיפוט.

בהתאם זה, אשוב ואציג התיחסות הتفسיר לכך שה הנאשם מרוכז בצריכו ובמחירים האישיים עטם מותמודד. צר לי לקבוע כי התנהגותו של הנאשם מונעת הרבה יותר מאיימת הדין ואימת הדין, מאשר מהכרה עצמית מלאה בטעותו. יתרה מזאת, לא התרשםתי כי הנאשם אכן מקבל על עצמו לשפר דרכיו ודרך נהיוגתו. התרשומות זו עליה בקינה אחד עם האמור בתסקיר לגבי קשיים בקבלת החלטות שקולות וקושי להעריך מראש תוצאות עתידיות על מעשיו.

הצדק עם התובע המפנה תשומת לב לכך שלמרות העובדה שהתאונה התרחשה בשנת 2014 - הנאשם בחר לפנות לעזרה פסיכיאטר רק בשנת 2017. לא יכול להשתחרר מן הרושם כי פניה זו נעשתה אך ורק כדי להביא להקללה בדיינו. יתרה מזאת הנאשם הציג עצמו "אטלטראיסטי" אשר מבקש להשאיר בידו את רישוון נהיגתו כדי לנוהג למען חברו העיוור. בלבד ממה שנכתב לעיל, לגבי האינטראס האיש שבעל הרכב מר אביב בר - הרי בסופו של יום, ככלảngעד עין מלא האמור בתסקיר ובטייעוני הצדדים כולל דבריו הנאשם עצמו, הריני בדעה כי חברו הוגה בפני לצורכי המתתקת העונש בלבד. למעשה, הנאשם עוסקת לפרנסתו בעבודות אחרות. בתסקיר נתען כי עובד בעבודה מסודרת וקבועה כמלצר וטבח בمساعدة מזה כמנה (התסקיר נכתב ב- 29.5.17). דבריו אלו עומדים בסתירה למה שטען בפני ביום

15.6.17

"חבר שלי טוב הוא אדם עיוור ואני נמצא אליו רוב היום לוקח אותו איתני כל הזמן. הרישוון שלי זה הרגלים שלו ואני העיניים שלו". וביום 31.1.18 טען בפני "אני רגלים של אדם עיוור". צר לי לקבע כי הנאשם עשה ייסוין מניפולטיבי להשתמש בעזרתו לחברו העיוור כגורם להקללה בעונש ולהציג מצג שמא לפיו מרכז עיסוקו הינו התמייכה לחברו..."

ברוח זו, אף יש להבין דבריו ביום 31.1.18 עת ניתנה לו הזכות להשמע את "המילה الأخيرة" קודם מתן גזה"ץ בעניינו.

ה הנאשם שב ומנסה להתנער מאחריותו ולהטילה על הנפגעים. כן טען בפני: "יש שהוא שמציק לי וזה עניין פצעית הבחוורות הבנות. אנחנו הינו 3 אנשים ברכב אני ושני חברים וגם ברכב השני הינו 3 בנות. רציתי לשאול איך הפצעה שלהם הייתה כל כך קשה ביחס לפצעה שלנו שהסתכמה בפצעה קלה בלבד. שנינו הינו באותה תאונה".

لتמיהת ביהם"ש האם מבקש לחזור מהודאותו הוסיף: "אני לא מוריד שום דבר מהאחריות שלי. אני חשב שיכל להיות כי יהיה כאן סוג של עונש מסוים גבוה שאולי לא באשמת!"

אמירה זו - מעמידה סימן שאלה כבד בדבר נכונות התרשומות קצינת המבחן מכך שmaglia אמפטיה לקורבנות, דעתך!
שונה!

אף "בדיקה התשעים" מנסה הנאשם לגצל על הנפגעות אחרות לתאונה ומעלה האפשרות שלא היו חגורות. למותר לציין כי במהלך החקירה לא העלה כל טענה בסוגה זו...

אשר לסוגיית הטיפול הפסיכולוגי

הנאשם נשלח לקבלת חוו"ד הממונה על עבודות השירות.

הממונה עמד על כר שתווח בפני חוו"ד פסיכיאטר קופ"ח המטפל בנאשם. ביום 30.8.17 הודיע רופא שב"ס כי רופא קופ"ח לא סיפק האישור הנדרש.

ביום 15.10.17 הודיע רופא שב"ס כנ"ל.

ביום 15.11.17 הונחה בפני הودעת רופא שב"ס לפיה רופא קופ"ח מסר שהנ"ל לא לוקח את הטיפול התרופתי המומלץ...

ביום 31.1.18 התקציב הנאשם בפני רופא שב"ס כшибido אישור רפואי מרופא פרטי.... רופא זה קבע כי הנאשם עשה שירות צבאי מלא !!!

קובעה זו הינה בניגוד לאינפורמציה שנמסרה לשירות המבחן ...

עוד קובעת חוו"ד כי אף פעם לא סבל מבעיה نفسית ולא קיבל טיפול נפשי להוציאו לקיחת כדורי סטיילנוקס עקב נזודי שינה...

קובעה זו, עומדת בסתרה גמורה לטענות הנאשם, בפני קצינת המבחן ובפני בית המשפט בשאלת השפיטה הקשה של תאונת הדרכים על מצבו הנפשי...

בנסיבות אלו, הגיעו למסקנה כי אין מנוס אלא מגזיר על הנאשם עונש ממשי של מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד פסילת רישון לתקופה משמעותית וזאת מתוך תקווה שהענישה תביא להפנתם מלא טעותו ותגרום לנאשם לקבל החלטה ממשית לשיפור ניגומו בתום ריצוי עונשו.

התמורות ההלילים

בשוליו הדברים מצאתי לצין כי הנאשם תרם תרומה משמעותית להtamשות ההלילים ולמעשה בהם"ש נהג עמו לפנים משורת הדין שעה שהמתין לקבלת חוו"ד נוספת בעניינו. בסופו של יום, נתנו 4 חוו"ד של הממונה.

מסיבה זו, ומחייבת העבודה שעמדתי בפני יציאה לשבתון בחו"ל, ניתן גזה"ד ביום 31.1.17.

במהלך שהותי בשבתו, הוגשה ע"י הנאשם בקשה לקבלת נימוקי גזה"ד. בקשה זו בדיון יסודה. דע עקא בשל שהייתי בחו"ל, בקשה זו, לא יכולה להיות מובאת לידי עתי והריני מודה לככ' בהם"ש המחויז אשר נמצא לעכוב ביצוע עונש המאסר עד לקבלת נימוקי גזה"ד.

לצדדים זכות ערעור תוך 45 ימים לקבלת נימוקי גזה"ד.

הריני מורה למזכירות בהם"ש להביא החלטתי זו, לדעת הצדדים ולוועדה טלפונית קבלתה.

ניתנה היום, י"ג تمוז תשע"ח, 26 יוני 2018, בהעדר הצדדים.